

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **M. U.**, zast. JUDr. Pavlem Hanušem, advokátem, se sídlem Františkánská 5, Plzeň, proti žalovanému: **1) Obec Soběšice**, se sídlem Soběšice 125, a **2) Městský úřad Sušice**, se sídlem nám. Svobody 138, Sušice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 5. 2016, č. j. 30 A 86/2016 - 10,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 8. 6. 2016 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) z 31. 5. 2016 proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 5. 2016, č. j. 30 A 86/2016 - 10, jímž byla odmítnuta jeho žaloba ze dne 9. 5. 2016 proti blíže neurčeným rozhodnutím žalovaného 1) a 2). V odůvodnění napadeného usnesení krajský soud uvedl, že žalobu bylo nutné odmítnout, neboť stěžovatel ani přes výzvu soudu neodstranil vady žaloby, zejména neoznačil napadené rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci; neoznačil výroky rozhodnutí, které žalobce napadá; neuvedl žalobní body, ze kterých by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné; neuvedl, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést. Krajský soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5.000 Kč). Vzhledem k tomu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek spolu s podáním kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 9. 6. 2016, č. j. 4 As 131/2016 - 9, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení usnesení a současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[3] Dne 16. 6. 2016 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, v němž požádal o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud proto stěžovateli zaslal vzor „Potvrzení o osobních a majetkových poměrech“ s tím, aby je vyplnil; tato písemnost byla stěžovateli doručena dne 21. 6. 2016. Protože stěžovatel na tento přípis nereagoval, Nejvyšší

správní soud usnesením ze dne 12. 7. 2016, č. j. 4 As 131/2016 – 16, návrh stěžovatele na osvobození od soudních poplatků zamítl. Současně jej opakovaně vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Zároveň stěžovatele poučil, kromě jiného, o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[4] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2016, č. j. 4 As 131/2016 – 16, bylo stěžovateli doručeno do datové schránky jeho zástupce dne 14. 7. 2016.

[5] Dne 14. 7. 2016 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno stěžovatelem vyplněné potvrzení o jeho majetkových poměrech, v němž uvedl, že jeho měsíční čistý výdělek za předchozí kalendářní čtvrtletí byl 32.490 Kč. Dále uvedl, že jeho manželka má průměrný čistý měsíční příjem ve výši 13.000 Kč. Ohledně majetku větší ceny stěžovatel konstatoval, že vlastní rodinný řadový dům v Plzni, rodinný dům v Damíči, byt 3+1 s garáží v Plzni, les o výměře 1,8 ha v Damíči, pole 5,5 ha v Damíči a osobní automobil Škoda Octavia.

[6] Nejvyšší správní soud konstatuje, že lhůta sedmi dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku počala běžet v pátek dne 15. 7. 2016 a uplynula ve čtvrtek dne 21. 7. 2016. Stěžovatel nicméně na výzvu soudu nereagoval a soudní poplatek ve stanovené lhůtě, ostatně ani do dnešního dne nezaplatil.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. „[s]oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“

[8] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“

[9] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[10] Ve vztahu ke stěžovatelem následně doloženému Potvrzení o jeho majetkových poměrech Nejvyšší správní soud uvádí, že to bylo stěžovatelem zasláno opožděně. Stěžovatel totiž měl dostatečný časový prostor (v délce 3 týdnů) k tomu, aby požadované potvrzení zdejšímu soudu zaslal včas. O jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků proto bylo Nejvyšším správním soudem řádně rozhodnuto, přičemž tímto usnesením je soud vázán podle § 55 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel s ohledem na to, že je zastoupen advokátem, tedy právním profesionálem, měl na vzniklou situaci čas dostatečně reagovat. Jelikož tak neučinil, nezbývá než řízení zastavit.

[11] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud poznamenává, že i kdyby o stěžovatelově návrhu na osvobození od soudních poplatků znovu rozhodoval, nebyla by v případě stěžovatele splněna podmínka pro přiznání osvobození od soudních poplatků, spočívající v nedostatku finančních prostředků, jenž by mu bránil uhradit soudní poplatek ve výši 5.000 Kč. Ze stěžovatelem doloženého Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech vyplývá, že měsíčně spolu s manželkou disponuje částkou přesahující 40.000 Kč. Tyto příjmy považuje Nejvyšší správní soud za dostatečné k zaplacení soudního poplatku ve výši 5.000 Kč, zvláště když stěžovatel neuvádí, že by byl on sám nebo jeho manželka zatížen nějakými

pokračování

vysokými dluhy, které by jejich příjmy pravidelně postihovaly. Jednorázovým zaplacením soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč by nebyla majetková sféra stěžovatele podstatným způsobem zasažena, a to zvláště s přihlédnutím k tomu, že stěžovatel je majitelem poměrně rozsáhlého nemovitého majetku. Podle názoru Nejvyššího správního soudu by v žádném případě nebyl ohrožen chod společné domácnosti stěžovatele a jeho manželky.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Jelikož řízení bylo zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. srpna 2016

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu